Ч. 199. Неділя 15 (2) вересня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З евхаристийного конґресу. — Реконструкция кабінету. — Антисемітизм а папа. — З Туреччини. — З Росиї. — По японьски.

Оногди по полудни при численній участи публики відбувало ся торжественне засїданє евхаристийного конґресу в Ротунді. На то засїданє прибув Архикнязь Франц Фердинанд з женою, повитаний овацийно публикою, дуже богато Архикнязів і Архикнягинь, Вел. кн. Тосканьский, княгиня Парма з доньками, Саска і т. д. Епископ з Намуру (в Бельґії) о. Гайлен заявив, що папский леґат кардинал Россум, вислав до папи телеграму, в якій доносить, що в конґресі бере участь 10 кардиналів, 150 архиепископів і епископів та велике число сьвящеників. Конґрес відбуває ся під протекторатом цїсаря Франца Йосифа І. при участи членів єго дому. Леґат просив о папске благословенє для протектора єго дому і всїх вірних, що беруть участь в конґресї. Слїдували торжественні промови. Вечером в церкві сьв. Стефана відбула ся вечірня, на якій виголосив проповідь о. др. Михайло Напотнік, князь-епископ з Леванти; слїдувало благословенє сьв. Тайнами.

До „Руслана“ доносять з Відня: Ві второк вечером і сегодня, в середу, в ранції, прибуло вже величезне число учасників, кардиналів, архиепископів і епископів, сьвящеників, а також беліч селян, міщан і сьвітскої інтеліґенциї. Місто, доми, палати і церкви прикрашені фляґами, диванами, цьвітами і фестонами, а по церквах і улицях роїть ся від приїзжих. Прибуло також ві второк вечер і нині в ранці чимало руских сьвящеників з селянами і міщанами, дехто із сьвітскої інтеліґенциї, однак руска орґанїзация показала ся доволї непідготовленою так, що приїзжі ходять у великій части навманя і не находять певної поради і добре обдуманого проводу. Може ся обставина причинить ся до того, що наші люди бодай про будучину научать ся користувати при таких нагодах досьвідом зробленим і випробованим уже давно, а не починати справи ab ovo. Так н. пр. призначена на богослуженя пополудневі, а також для сповіди руска церква сьв. Варвари показує ся безуспішно тісною для більш як тисячки руских путників, бо в ній при великій глоті ледво зможуть поміститися ся місцеві руські прихожани. (Раз тілько, в суботу, має бути архієр. Богослуженє відправлене митроп. ґр. Шептицким в просторім костелї am Hof), а як зачуваємо місцевий комітет мав предкладати Русинам Stiftskirche на Mariahilferstrasse.

Вчерашний конґрес виповняли наради в секциях і реферати. Рано у всїх церквах відбули ся богослуженя з причастиями. О 5 год. по полудни відбули ся в Ротунді треті торжественні збори, на котрі мимо зливи і студени прибула велика часть участників. Виголошено чотири реферати, між тими ґр. Рессеніера на темат „Мир народів перед ковчегом“, вечером відбула ся о 8 год. в катедрі сьв. Стефана вечірня. Проповідь виголосив епископ Гуйн з Берна. Рано в прекрасно удекорованій церкві Am Hof відправив богослуженє гр.-кат. епископ Міґалїй із Семигорода після румуньского обряду.

„N. fr. Presse“ доносить, що імовірно до понедїлка будуть оголошені іменованя нових міністрів. Тепер веде ся нарада над пляном, щоби міністер зелїзниць бар. Форстер обняв теку міністерства торговлї, а теку міністерства зелїзниць мав би обняти теперішний директор північної зелїзниці ім. Фердинанда, бар. Банганс.

До „Polit. Korr.“ доносять з Риму: Вість подана в деяких часописях, мов би Папа видав якесь письмо до епископів Австриї і Росиї про антисемітизм, є вповнї безосновна. Погляди папи в тій справі є загально відомі. Ватикан безпощадно осуджує всякі виступи, що розходять ся з Христовою заповідию любови ближнього і нема найменьшого сумніву, що осуджує всякого рода насильні виступи католиків против Жидів. Та нема основи висловляти сего погляду Ватикану в специяльнім письмі; тим

---

3)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповіданє Ф. Оберґа.

(Дальше).

Тепер отворили ся знов на долинї в присїнку двері від підносів, що були майже завсїгди в руху, і вийшла якась дуже елеґантно убрана дама. З плечий тої дами звисав аж до вишнево червоного ковра прекрасний, легонький вечірний шаль з красної матерії а такої краски як слонева кість. Мягонькі фалди і тяжка обшивка бронзової краски на тім плащи означували вправді делікатну але чудово струнку і рівномірно виросли стать. Голова дами не була закрита, але що була до нас обернена плечима, то можна було бачити лиш єї буйне волосє і насаду вузонького карку.

Коли тота дама зробила чверть обороту, так, що єї профіль нам показав ся, потиснув льорд Честфорд, що сидів коло мене, мене за руку.

— То она! — шепнув він.

— Хто, она? — спитав я не без іронії з тиха.

Льорд Честфорд видивив ся на мене, мов би сумнівав ся, чи я ще годен ясно подумати. Як то, мій друже Ернскріґ, то ви не знаєте?! Мешкаєте з Кетлїн Мавурнін*) під одним дахом і єї не знаєте?

— Кетлїн Мавурнін? — повторив я, не розуміючи зовсїм нїчого, лиш пригадав собі, що се милозвучне імя повтаряє ся в якійсь шкотскій любовній піснї. Але що мали спільного з собою тота меляхолійна ґірска пісня з тою елеґантною сьвітовою дамою?

Льорд Честфорд говорив дальше: То ви навіть того імени не знаєте! — тоном многих знаків виклику. — А то цїлий Льондон від кількох недїль не говорить о нїчім иншім лиш о Кетлїн Мавурнін, тій чудовій співачці великого цирку! Она показує шалені і найкрасші штуки на неосїдланім кони!

Я не міг здержати ся, щоби не усьміхнути ся з тиха. Отже то артистка, що показує штуки на кони а я гадав, що то що найменше якась княгиня! — зачав я собі глузувати, підчас коли мене опанувало якесь тихе чувство обуреня, що се ніжне і любе імя із старої любовної піснї стало прибраним іменем якоїсь артистки.

— Та не потребуєте з таким легковаженєм говорити — запримітив на то льорд Честфорд. Кетлїні Мавурнін падуть до єї маленьких ніжок найвисші аристократи сполучених королївств. Як би хотїла, то могла би кождого дня стати княгинею у Валїсї, в Шкотиї або Ірляндиї.

— Того рода вісти бувають найліпшою реклямою для таких дам — сказав я, але відтак вже не відзивав ся, бо тота дама, о котрій ми говорили, в сїй хвили вийшла на гору і перейшла попри нас.

Підчас нашої короткої розмови стояла артистка з якоюсь старшою, дуже з паньска виглядачою дамою в присїнку і очевидно ждала на самоїзд. Відтак тоті дами закликали одного з готелевих послугачів, щось з ним поговорили і підчас коли він зайшов до телефонової комірки, вступили обі дами до галї.

Повабність тої молоденької людини була якась чудна. Коли було дивити ся, як она ішла сходами на гору а відтак сїдала, то можна було гадати, що то якась королева вступає на престол і засїдає на кріслї під пурпурою. Щось приказуючого в тій скорше делікатній як імпонуючій появі надавало єї красї щось такого, що виключало всяке легковаженє, ба навіть всяку гадку хоч би якогось найменьшого непошанованя.

В зимовім городї зачала орхестра якраз грати баркаролю з Гофманових оповідань. Той прекрасний валець, котрого чарови не так легко хто небудь може оперти ся, роздавав ся з тиха по великім просторі. Настав був на кілька хвиль такий настрій, як коли би всїх опанувала якась тиха сонлива мрія. Видко, що всї звернули свою увагу на появу тої всїма

*) Kathleen Mavourneen, значить: „Катерина моя любка“.

то й безосновні є відомости часописий про папский документ про сю справу.

„Jeny Turc“ оголошує заяву одного з членів кабінету, котрий увіряє, що нема небезпечности війни з Болгариєю, доки кабінет Ґешова в Болгариї держить керму в своїх руках. Також і зі сторони всїх инших балканьских держав не грозить війна. Що же до реформи то заявив той міністер, що не прийде до ніякої інтервенциї, бо Туреччина сама признає конечність реформ, а правительство постановило узгляднити всї справедливі жаданя Альбанцїв.

З Софії доносять: „Мир“ порікає енерґічно замах в Македониї і звертає ся з зазивом до Болгарів в королївстві і в Туреччині, щоби старали ся зробити тим замахам конець.

Недавно тому подали були деякі заграничні ґазети вість, що в Севастополи вибух бунт российских моряків і прийшло навіть до формальної битви межи збунтованими воєнними кораблями а севастопольскими фортами. Чутку ту заперечила российска Аґентия телеґрафічна. Здає ся однак, що таки було щось правди в тій звістці про бунт моряків, коли міністер маринарки видав слїдуючий дневний приказ:

„В Севастополи оголошено воєнний стан. Якже сумне переконане, що викликала его не небезпечність зі сторони зовнїшного ворога, але зі сторони иншого ворога, котрий тут на рідній земли веде темне нужденне своє діло підпольної війни проти вітчини. Особливу прикрість справляє се переконаня в соті роковини найбільшої российскої слави, війни за вітчину, яка прославила на віки хоробрість российского оружия. Не позволяйте бурити слави чорноморскої фльоти і єї памятника Севастополя. Проклятї ті, що взивають вас до бунту. Нещасні ті, для котрих потайні підшепти сильнїйші від зазиву монарха і вітчини. Не позваляйте сплямити слави чорноморскої фльоти сївачам несупокою, котрі ширять серед вас зародки бунту, незгоди, братоубийства і недовіря до ваших вождів. Укриванє бунтівників не є попиранєм товаришів, але тяжким проступком. Не буду укривати перед вами, як прикро було найяснїйшому панови дізнати ся, що в его фльоті повстали початки заворушень. Але ся зараза обняла не всї кораблї і я щасливий, що можу подати милостиве „спасибіг“ від монарха тим кораблям, що остали єму вірні і совісно сповнили свої обовязки. — Міністер маринарки Ґріґорович“.

Перед недалекими виборами до думи підготовляє ся вже опозиция. „Русск. Слово“ поміщує подрібний виказ ґуберний, які суть в опозициї. Показує ся з того, що богато ґуберний особливо на полудни і на сході, котрі давнїйше вибирали жовтняків і націоналїстів, є тепер рішучо опозицийно настроені.

З Токіо наспіла ориґінальна вість, видаюча ярке сьвітло на характер і культуру японьского народу. Вчера відбув ся в Токіо похорон помершого японьского цїсаря Мутсу-Гіто. По похоронних торжествах ґенерал Ноґі, котрий свого часу здобув Порт Артура, відобрав собі житє разом зі своєю женою в честь помершого мікада.

Новинки.

Львів, 14 вересня 1912.

Іменованя. Буковиньский Виділ краєвий іменував примария кр. заведеня для божевільних дра Льва Кобилянського директором тогож заведеня, а радника санїтарного дра Давида Ангавха примарием краєвого шпиталю на місце дра Льва Стефановича, котрий зрезиґнував з тої посади.

— **Значне спроневірене.** Із Станиславова доносять: Герман Берицвайґ, інкассент аґентиї для продажи корінних товарів фірми Юлїй Кізлер, лїт 32, втїк в пятницю тамтого тиждня спроневіривши около 23.000 К, тілько бодай шконтро каси на разї виказало. Берицвайґ єсть женатий і має двоє дїтий. Перед втечею лишив лист до жінки, котра перебувала на купелях в Дорна Ватрі. Здогадують ся, що Берицвайґ грав дуже в карти, а програвши значні суми, забрав ще щось на дорогу і пустив ся до Америки, куди перед кількома роками втїк і его батько.

— **Великий огонь** вибух вчера вечером у Львові на Байках у фабрицї переносних домів Фроммера і Іммердавера. Огонь добачено о годинї пів до 9. Управитель фабрики і дозорець обходячи будинки добачили огонь в сушарни де містив сосновий, берестовий і яворовий материял. Завізвано зараз сторожу пожарну, але що подано хибно адресу і доношено в першій хвили, що вибух лиш незначний огонь, вислано лиш малий відділ та й той спізнив ся. Акция ратункова тревала до 10 год. Згоріла сушарня і шопа, а в машиновій галї погоріли трансмісийні паси, бочки зі смаровилом і т. д. Шкоду обчисляють на 50.000 К. Єсть здогад, що огонь був підложений.

— **Вистава в Коломиї.** Всїх Вп. Гостий, що прийдуть до Коломиї на виставу і потребують приміщеня, просить ся зараз зголошувати свої бажаня до Комітету вистави для „Кватерункової Комісиї“. Ся Комісия урядує

подивлюваної красавицї і всюди так само як і у нас урвала ся розмова.

Коли я оглянув ся, впало мені в очи, що в тій великій галї Кетлїн Мавурнїн і єї товаришка були случайно одніснеькі дами а що ся послїдна була темно убрана, то стать артистки, що лиш сама одна мала на собі ясне одїнє, визначала ся тим більше. Она сиділа тут в скінченій поставі, такій що аж нїби трошки казала: не приступай до неї! Красну головку підняла до гори а чудове личко було осьвітлене теплим сьвітлом. Зелень великих пальм, що стояли в галї, темно фіолєтна краска ковра і занавіса та брунатна краска меблїв — всї ті краски, всї річи видавались темнї і мовчаливі, що лиш одна Кетлїн Мавурнїн могла яснїти і визначати ся. Валець гудів дальше з тиха а гадки людий, що сиділи в галї, нїби також в музику перемінили ся — словом цїла ситуация набрала виразу нїмого величаня краси.

Я обернув ся зовсїм случайно і не думаючи нїчого, глянув до зимового города і тодї добачив я, що Кетлїн Мавурнїн то прецї не сама одна ясна стать тут в сїм місци, бо там при вході до зимового города затїнена ростинами і облита придушеним сьвітлом стояла ще якась дама. Она мала на собі театральний плащ, подібнесенький як той у артистки, такої краски як слонева кість, з бронзовою обшивкою, делїкатну головку вкривало темне волосе а єї насада кінчила ся вузоньким гордим карком. Лице було відвернене і я не міг его розпізнати.

— Вже іде — яка шкода! Чую, шепче льорд Честфорд а відвертаючи очи побачив я, як Кетлїн Мавурнїн сходила по ступенях в долину а через присінок до виходу. Зараз по тім дав ся почути слабо і нїби лиш вітром занесений свист самоїзда та перервав послїдний мелянхолїйний звук баркаролї.

Тепер також приступив до нас один кельнер і дав знати, що вже все приготовлене, і підчас коли ми вставали, я глянув до зимового города.

Дама, яка там стояла, вже була щезла.

Розуміє ся, що розмова при столї крутила ся спершу около Кетлїни Мавурнїн. Мені розповідали всїлякі оповіданя, які звичайно займають ся такою артисткою, все одно, чи они мають яку правдиву підставу чи ніякої і остаточно закінчило ся тим, що ми постановили на другий день піти до цирку. Коли ми пізнїйше встали, щоби ще піти де на чорну каву і так закінчити вечер, глянув я, коли ми вийшли до галї, знов мимо волї до зимового города і не без здивованя побачив я там точно як перед тим тоту саму даму в яснім плащи. Мені то вже за першим разом впало було в очи, що она незвичайно подобала на Кетлїну Мавурнїн. Тепер підняла она головку і я здивував ся не мало — тота, що там стояла, то була таки сама Кетлїн Мавурнїн. Єї стать прибрала була якусь нїби надслухуючу нїби задумчиву поставу, єї любе личко було таке блїде як у артистки а темнї очи споглядали з виразом поважної, роздумуючої задумчивости.

Аж ось десь з далека, мабуть із столових саль щось так забренькотїло, як би хтось побив склянки і я обернув ся в ту сторону а коли я відтак глянув знову до зимового города, то Кетлїн Мавурнїн вже була щезла.

— Кетлїн Мавурнїн перейшла якраз через зимовий город — сказав я, коли ми знов собі посїдали.

Льорд Честфорд засьміяв ся. — То не може бути — сказав він з розвагою того, що лїпше на таких річах знає ся і вийняв свій годинник. — Она мусить якраз тепер виступати, бо о одинайцятій годинї приходить черга на неї. Она майже послїдна в проґрамі, бо по єї виступленю люди по найбільшій части виходять з цирку а відтак і значна часть публики, бодай лїпше товариство, займає льожі по найбільшій части не на довго перед єї виступленєм. Та й нїхто не ходить до самого цирку, ходять, щоби побачити Кетлїн Мавурнїн.

То говорене мені дивним видавало ся, отже я відповів зовсїм спокійно і рішучо: То може й правда, але Кетлїн Мавурнїн нинї з якоїсь причини може скорше виступала або й взагалї не виступала. Як вам кажу, я єї лише що на власні очи видів. Стояла он там при вході до зимового города.

— Ну, то побачимо! — замуркотів льорд Честфорд уперто. — Звичайно приходить Кетлїн Мавурнїн зараз по єї виступленю з цирку до готелю, отже за пів години мусїла би вже тут бути.

Минуло може яких 20 мінут, коли льорд Честфорд, котрий не спускав з очий входових дверий від присїнка, звернув мою увагу — дійстно там увійшла Кетлїн Мавурнїн та перейшла через цїлий присїнок аж до підноса, в котрім щезла.

Заким я ще міг щось сказати, приступив до нас один знакомий, котрий на моє запрошене на нинї вечер міг аж так пізно явити ся. Він сказав, що обовязав ся був відпровадити якусь даму до цирку.

— То ви приходите з великого цирку?— відозвав ся льорд Честфорт живо. — Коли так, то можете зараз нам сказати чия правда. Чи Кетлїн Мавурнїн виступала сего вечера?

Запитаний усьміхнув ся. — А хибаж чого би ми ходили до цирку?

— О котрім часї показувала она свою штуку?

— Як звичайно о 11 годині. Моя товаришка і я вийшли зараз по єї виступленю з цирку, а мій самоїзд, що мене сюди привіз їхав зараз за самоїздом Кетлїни Мавурнїн. Та же я отсе якраз з нею разом тут приїхав.

— Щож ви на то?! — відозвав ся льорд Честфорд з тріюмфом до мене.

Але я вже схопив ся був і сказавши кілька слів оправданя вибіг на двір. Мені здавало ся, як би менї вже розуму в голові не стало. В сїй хвили не міг би я був послухати анї слова про Кетлїну Мавурнїн. Я не мав відваги подумати. Мені здавало ся, як би я ще міг то, що заблисло в моїй сьвідомости з цїлою силою волї, придушити і недопустити до того, щоби з того зродились гадки. Я чув в собі серце мов би якийсь камінь, котре розривав мене в середині так, що аж викликував біль тїла.

(Дальше буде).

через цілий час отвореня вистави в канцеляриї в льокали виставовім, а також дня 20. вересня по полудни та 21. і 22. вересня пів години по приїзді кождого поїзду на двірци. Члени Кватер. Комісиї мають на лівім рамени червону опаску. — *Комітет.*

— Дефравдация в буковиньскім краєвім Виділї. З Черновець доносять, що в тамошнім краєвім Виділї викрито делику дефравдацию. Секретар краєвого Виділу Клеменс Фішер, щез перед кількома днями разом з жінкою, а заряджене шконтрум виказало брак кількоксот тисячів корон зі шпитальної каси, якою заряджав Фішер. За Фішером розіслано стежні листи.

— Шпігуньска справа. Про арештоване Володимира Лесюка, концептового практиканта гал. дирекциї скарбу — о чім ми вже коротко доносили — приносять львівскі часописи ще слідуючі подробиці. Арештованому вручено вже акт обжалованя. Прокураторпя обжаловує Лесюка о шпігуньство в користь Росиї до спілки з ватагою, котра вже майже вся сидить під ключем а до котрої належать: Филимон Стецишин (тепер в Росиї) і єго любка з Варшави Софія Кухаржевска, Адам Пакула, Володимир Вербецкий, Ірина Стецишин, Стеф. Кута, Теодор Хорчук, Зиґмунт Дрецкий і Теодор Дідор.

Лисюк є шкільним товаришем Ф. Стецишина, котрий перед кількома роками був почтовим урядником в Бродах, а зорганізувавши шпігуньску ватагу, утік перед австрийскими властями до Росиї. Звідтам переписував ся дуже часто в шпігуньских справах з ріжними особами в Галичинї, котрі віддали ся шпігуньскій роботї. Між иншими дуже часто переписував ся з Лисюком. Так тревало довший час, аж вкінци минулого року приїхала до Львова з Варшави любовниця Стецишина, С. Кухаржевска, яка була в Галичинї правою рукою Стецишина. Завдяки ій шпігуньска ватага росла.

Довший час полагоджувала всї порученя російскої охрани успішно, аж вкінци впала в руки поліциї. З готелю відставлено еї прямо до вязниці. Небавом така сама судьба стрінула дальших 11 членів ватаги. Кухаржевску арештовано на донос Лисюка. Стецишин поручив їх звертати ся у всїх шпігуньских справах до Лисюка, що она й робила. Послїдним разом звернула ся она до него в якоюсь важнїйшою шпігуньскою справою і іменем Стецишина просила о поміч. Лисюк прирік все зробити, а в дійсности довів до еї арештованя, чим показав ся льояльним супроти властий. Чому се зробив, не звісно; здає ся, що тут грала ролю любовна месть. Тимчасом від самого початку веле ся проти арештованої ватаги слідство, а як головний сьвідок ставав Лисюк. Єго зізнаня почали що раз більше виказувати єго власну вину; виявило ся, що він був головним участником шпігуньскої роботи. Дальше слідство нагромадило в тім напрямі так богато материялу, що суд рішив виступити з внеском арештованя Лисюка. Цїла справа оперла ся остаточно о міністерство судівництва, відки наспів онодї телеґрафічно наказ, щоби Лисюка сейчас арештувати. Поліция сейчас взяла ся до річи, шукала єго ціле пополудне і цілу ніч і аж онодї арештувала єго в само полудне перед будинком краєвої дирекциї скарбу та відставила єго просто до вязниці суду карного.

Ціна збіжа у Львові.

дня 13-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	10 40	до	10 70
Жито	8·80	„	9 —
Овес	8·50	„	8·70
Ячмінь пашний	8·40	„	8 80
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	15·—	„	16·—
Льнянка	—·—	„	
Горох до вареня	12·—	„	13 —
Вика	10·50	„	11 —
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	75·—
Конюшина біла	90 —	„	102
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Телеґрами.

Відень 14 вересня. Архікн. Кароль Франц Йосиф з Архікняг. Зитою приїхали вчера до Відня.

Відень 14 вересня. Вість одної з часописий мов би до Відня приїхав король болгарский єсть зовсім безосновна.

Берлин 14 вересня. Бувший бурмістр Берлина Кірхнер помер вчера вечером.

Смоленьск 14 вересня. Прибула тут царска родина. Вздовж шляху зелізничого 8000 робітників творило шпалїр. Цар оглядав місто і поле битви з 1812 р. по чім приймав всїлякі депутациї а о 6 год. вечером від'їхав звідси.

Константинополь 14 вересня. Нинї о 1 год. над раном було тут сильне землетрясенє і викликало великий переполох.

Токіо 14 вересня. Цісар видав амнестию і жертвував мілїон на добродійні цїли.

Токіо 14 вересня. О самоубийстві ґен. Ноґі і єго жени доносять: Ґен. Ноґі короткою шаблею підрізав собі горло а жена єго пробила ся штилетом в хвили, коли вистріли з моздірів дали знати, що з цісарскої палати вирушив похоронний похід. Доконали они самоубийства перебрані в японьску народну ношу в своїм помешканю в Аказакі, перед тим випили з філїжанок, які їм дарував помершій цісар послїдний чай. Над ними висів портрет цісаря, вкритий жалобною накривою.

Ню-Йорк 14 вересня. З Маша (Тексас) доносять, що місто Оінаґа дістало ся в руки повстанців.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†) 8·40, 11·13
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, 9·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попереднього дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·50.
До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).
До Яворова: 8·40, 5·45.
До Підгаєць: 5·55, 4·53.
До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.
До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), 1·30 **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30
Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57
З Яворова: 8·12, 4·20
З Підгаєць: 11·10, 10·20
Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Нелопала) у Львові. Телефона ч. 527.